

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060201

DOM
2014-01-29
Stockholm

Mål nr
M 1577-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2013-01-24 i mål nr M 5319-12, se bilaga A

KLAGANDE

Tiveds Energi Aktiebolag

MOTPART

Länsstyrelsen i Örebro län
701 86 Örebro

SAKEN

Föreläggande att lämna in ansökan om tillstånd till vattenverksamhet vid Lassåna kraftverk och Smeddammen

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen ändrar mark- och miljödomstolens domslut endast på så sätt att tiden inom vilken en ansökan om tillstånd i enlighet med Länsstyrelsen i Örebro läns beslut den 6 september 2012 (dnr 535-644-2012) ska ha lämnats in bestäms till 18 månader från dagen för denna dom.

Dok.Id 1117332

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Tiveds Energi Aktiebolag (bolaget) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva Länsstyrelsens i Örebro län beslut att vid vite om 180 000 kr förelägga bolaget att lämna in en ansökan om tillstånd till vattenverksamhet, inklusive lagligförklaring av befintliga anläggningar och fastställande av villkor för verksamheten vid Lassåna kraftverk och Smeddammen.

Länsstyrelsen i Örebro Län har bestritt yrkandet och för egen del yrkat att en komplett ansökan som kan kungöras inför prövning av tillstånd för vattenverksamheten och anläggningarnas laglighet ska lämnas in till mark- och miljödomstolen 18 månader efter det att domen i detta mål har vunnit laga kraft.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Parterna har vidhållit vad som anförts i underinstanserna och tillagt i huvudsak följande.

Bolaget

De ingivna handlingarna styrker att tillstånd finns för verksamheten vid Lassåna kraftverk och Smeddammen. Dessa handlingar är (i) överlåtelsehandling mellan Laxå Bruk AB och Laxå Köping från 1970, (ii) överlåtelsehandling mellan Laxå Kommun och Tivedsenergi AB från 1984, (iii) protokoll över avvägningar och införda beslut samt (iv) lista och utdrag av privilegier för verksamheten. Ingivna handlingar visar att vattenreglering och elproduktion har bedrivits sammanhängande och att verksamheten inte till någon del kan förändras utan att omgivningen påverkas. Ingivna avtal, privilegier och rättigheter grundar en rätt att bedriva vattenverksamheten på ett lagligt sätt.

Vitesföreläggandet är obefogat och vitesbeloppet är utifrån bolagets årsredovisningar orimligt högt. Eftersom länsstyrelsen inte har förelagt bolaget att vidta rättelse av olaga vattenverksamhet uppstår förlust i verksamheten.

Länsstyrelsen i Örebro län

I de ingivna handlingarna förekommer dels skiftande uppgifter av vad som överlåts, dels rena sakfel. Det finns t.ex. inget tillstånd från vattendomstolen för verksamheten som pekar ut de fastigheter som överlåts som strömfallsfastigheter. Det finns inte heller uppgifter i de handlingar som bolaget har givit in som utgör ett gällande tillstånd för den nuvarande vattenverksamheten vid Lassåna kraftverk och Smedsdammen. Länsstyrelsen har inte ifrågasatt att Smedsdammen vid tidpunkten för sin anläggning tillkom på lagligt sätt.

Vitesbeloppet har bestämts med utgångspunkt i kostnader för framtagande av ansökan och miljökonsekvensbeskrivning, inräknat nödvändiga undersökningar och underlag. Kostnaden för sådana åtgärder uppskattas till mellan 150 000–200 000 kr.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL*Tillstånd till vattenverksamhet vid Lassåna kraftverk och Smedsdammen*

I likhet med mark- och miljödomstolen anser Mark- och miljööverdomstolen att det är fråga om sådan vattenverksamhet som kräver tillstånd enligt miljöbalken. Det är också bolaget som har att visa att tillstånd finns.

Mark- och miljööverdomstolen delar mark- och miljödomstolens bedömning att bolaget inte visat att det har ett giltigt tillstånd för vattenverksamheten. De tillkommande handlingar som bolaget gett in här leder inte till någon annan bedömning. Det kan noteras att det i avtalet mellan Laxå Bruk AB och Laxå Köping från 1970 anges vissa vattennivåer för Lassåna kraftverk. Detta avtal binder dock endast avtalsparterna och kan inte jämföras med villkor för verksamheten i förhållande till tillsynsmyndigheten.

Bolaget har alltså inte förmått visa att det finns ett tillstånd enligt miljöbalken eller tidigare gällande bestämmelser att bedriva den aktuella verksamheten. Som mark- och miljödomstolen funnit har länsstyrelsen därför haft fog för det ingripande som gjorts.

Tiden inom vilken föreläggandet ska ha följts bör dock, i likhet med vad länsstyrelsen anfört, bestämmas till 18 månader från dagen för denna dom.

Vitet och vitesbeloppets storlek

Enligt 26 kap. 14 § miljöbalken och lagen (1985:206) om viten har länsstyrelsen haft stöd för att förena föreläggandet med vite.

Vad gäller vitesbeloppet storlek gör Mark- och miljööverdomstolen följande bedömning. Vite ska fastställas till ett belopp som med hänsyn till vad som är känt om bolagets ekonomiska förhållanden och till omständigheterna i övrigt kan antas förmå bolaget att följa föreläggandet. Ett vite bör bestämmas så högt att det inte blir ekonomiskt fördelaktigt för adressaten att underlåta att följa föreläggandet (SOU 1982:21 s. 42 f. och 68). Länsstyrelsen har anfört att vitesbeloppet bestämts bl.a. mot bakgrund av kostnaderna för att följa föreläggandet och lämna in en tillståndsansökan. Vid bestämmande av vitesbelopp ska hänsyn även tas till hur angeläget det är att föreläggandet följs. Den aktuella vattenverksamheten bedrivs utan tillstånd och kan på olika sätt påverka den berörda miljön. Mark- och miljööverdomstolen anser därför att vitesbeloppet, även med beaktande av bolagets ekonomiska förhållanden, är rimligt och proportionerligt.

Domen får enligt 5 kap 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löv, Eywor Helmenius och Åsa Marklund Andersson, referent, samt tekniska rådet Dag Ygland.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Annika Grönlund.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2013-01-24
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr M 5316-12
M 5319-12

KLAGANDE

Tiveds Energi Aktiebolag

MOTPART

Länsstyrelsen i Örebro län
701 86 Örebro

SAKEN

Föreläggande att inkomma med redogörelse för samråd samt föreläggande att lämna in ansökan om tillstånd för vattenverksamhet vid Lassåna kraftverk och Smeddammen

ÖVERKLAGADE BESLUT

Länsstyrelsens i Örebro län beslut den 6 september 2012 i ärende nr 535-4431-2011, se bilaga 1, och i ärende nr 535-644-2012, se bilaga 2

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avvisar yrkandet att anläggningen tillståndsprövas i enlighet med 1880 års vattenrättsförordning.
 2. Mark- och miljödomstolen upphäver Länsstyrelsens i Örebro län beslut den 6 september 2012 i ärende nr 535-4431-2011 angående föreläggande att inkomma med redogörelse för samråd.
 3. Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet såvitt avser Länsstyrelsens i Örebro län beslut den 6 september 2012 i ärende nr 535-644-2012 angående föreläggande att lämna in ansökan om tillstånd.
-

Dok.Id 304103

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00

BAKGRUND

Länsstyrelsen förelade den 6 september 2012 Tiveds Energi Aktiebolag (bolaget), att senast sex månader efter att beslutet vunnit laga kraft ha inkommit med redogörelse för samråd enligt 6 kap. 4 § miljöbalken för beslut enligt 6 kap. 5 § miljöbalken inför ansökan om tillstånd till att bedriva vattenverksamhet vid Lassåna kraftverk och tillhörande damm, Smeddammen, samt fastställande av villkor för verksamheten. Föreläggandet förenades med ett vite om 70 000 kr (mål M 5316-12).

Samma dag förelade Länsstyrelsen även bolaget att senast ett år efter Länsstyrelsens beslut enligt 6 kap. 5 § miljöbalken till Mark- och miljödomstolen inlämna ansökan om tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken för att bedriva vattenverksamhet vid Lassåna kraftverk och tillhörande damm, Smeddammen, inklusive lagligförklaring av befintliga anläggningar och för fastställande av villkor för verksamheten. Föreläggandet förenades med ett vite om 180 000 kr (mål 5319-12).

YRKANDEN M.M.

Bolaget har i första hand yrkat att Mark- och miljödomstolen ska upphäva de överklagade besluten och i andra hand yrkat att anläggningen tillståndsprövas i enlighet med 1880 års vattenrättsförordning.

Till stöd för sina yrkanden har bolaget anfört i huvudsak följande.

Verksamheten har bedrivits utan avbrott sedan 1643 och erhöll sitt nuvarande utseende under 1850-talet och elektrifierades i slutet på 1800-talet. Den är en av de mest väldokumenterade vattenverksamheterna i Sverige och en av de tidigaste anläggningarna med elproduktion. Sedan den övriga verksamheten lagts ned, kvarstod elgenerering, huvudsakligen p.g.a. behovet av fortsatt vattenreglering. Samhället flyttades till platsen (Laxå) 1890 i samband med anläggande av stambanan och har således påverkat vattenverksamheten på senare tid. Ärendet avser mindre reglerdammar inne i samhället. Dessa dammar har vägts av i förhållande till dels vattendomar, dels det avvägningssystem som råder inom Laxå samhälle. Dammarnas utförande och reglering är väl anpassad och integrerad i systemet och går inte att för-

ändra utan att samhället påverkas i stor omfattning. All bebyggelse och industri i anslutning till dammen är avpassad till rådande nivåer sedan 100-tals år. Det är inte möjligt att nedlägga verksamheten utan betydande påverkan på miljön. Detta har ”utprovats” under 1960-talet vid perioder med dålig lönsamhet med stor negativ påverkan som följd, varvid omedelbara åtgärder har krävts för att upprätthålla regleringen i dammen.

Verksamheten är delvis miljöprövad i flera olika domar. För Lassåna Smedsdamm gäller de flöden som fastställts i dom AD 89/70, där minimivattenföring ska vara minst 100 l/s och största avbördningsförmåga uppgår till ca. 17 m³/s. Regleringen sker helt efter vad som inställts vid reglerdammen vid V:a laxsjön, där Smedsdammen är att anse som ett strömkraftverk, där resp. mindre damm representerar en liten buffert, för liten för att tas i anspråk för individuell reglering. Privilegier har utfärdats vid flera tillfällen, främst i samband med ändrade förhållanden. En karta från 1880-talet visar dämmningsnivån i kvarndammen som delvis kvarstår än idag, vilket utgör en viktig och värdefull kulturmiljö. Verksamheten har noga beskrivits och rapporterats till kommerskollegiet enligt den tidens förordning. 1880 års vattenrättsförordning har tillkommit närmast efter att anläggningen kommit i bruk. I 25 § i 1880 års vattenrättsförordning klargörs att inga inskränkningar ska ske i äldre rättigheter och enligt 1 § nämnda förordning äger var och en rätt att tillgodogöra sig vattnet på sin fastighet. I 2 kap. 41 § 1983 års vattenlag stadgas att äldre rättigheter fortsatt ska vara gällande. I 19 kap 2 § samma lag stadgas att särskilda rättigheter enligt 2 kap 41 § 1918 års vattenlag ska anses som tillstånd enligt 1983 års vattenlag. Enligt 5 § lagen om införande av miljöbalken ska äldre tillstånd anses meddelade med stöd av motsvarande bestämmelser i miljöbalken eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av miljöbalken, om inte annat följer av nämnda lag eller föreskrift. I prop. 1997/98:45, bilaga 1, del 2, s. 391 anges att någon tillståndsprövning enligt miljöbalken av vattenanläggningar som är att anse som lagliga enl. äldre bestämmelser alltså inte behöver ske.

I den händelse att anläggningen ska prövas enligt äldre lagstiftning så ska samråd inte ske, varför samråd inför ansökan avvisas i sin helhet. Länsstyrelsen jämte öv-

riga parter har att föra sin talan i domstol i samband med domstolens eventuella vidare handläggning i ärendet.

Det bestrids att befogade klagomål har inkommit till Länsstyrelsen beträffande bolagets vattenreglering. Länsstyrelsen har inte heller i sitt beslut anfört något konkret exempel på sådana klagomål. Bolaget bestrider att vattennivån i dammen varit så låg att växt- och djurlivet påverkats negativt. Den påverkan som förekommit i systemet avser andra områden och har varit utanför bolagets kontroll och orsakar bolaget skada. En omfattande olaga vattenverksamhet har medfört att stora delar av Smedsdammen har fyllts ut av slam från ett ovanförliggande område (Nyhammarren). Detta medför att slammet lätt kommer i dagen även vid normala driftsnivåer. Dessutom förekommer såväl el som vattenledningar oskyddat liggande i vattnet i strid mot gällande föreskrifter. Som framkommer i den i ärendet hänvisade domen M 1973-08 har omfattande påverkan på systemet utförts till stor skada, både för bolaget och intilliggande fastigheter, där de tvingats kraftigt förstärka själva dammen i syfte att stå emot trycket. De har även själva tvingats agera och på egen bekostnad borttaga och tillrätta de omedelbara hindren. Detta har utförts inom ramen för 12 kap. 6 § miljöbalken. Således finns ingen omedelbar fara för dammbrott eller annan plötslig eller oförutsebar händelse. Länsstyrelsen har allvarligt brustit i tillsyn avseende underhållsansvar, där resp. fastighetsägare har ansvar för sin del av dammvall m.m. som inte ligger inom bolagets ägande eller dispositionsrätt. Laxå kommun har dock valt att hörsamma kravet på åtgärder och vidtagit rättelse. Detta är särskilt allvarligt i ett samhälle med stort antal intilliggande bostäder. Länsstyrelsen har att vidtaga rättelse mot de skador som uppkommit i Smedsdammen. Först då kan vattenregleringen fungera på avsett sätt.

Bolaget har långt utöver vad som ankommer på bolaget på alla sätt hjälpt till med stora resurser i syfte att mildra de skadeverkningar som uppkommit och utan ersättning utfört stora reparationer för skador som inte varit bolagets ansvar.

Vitesbeloppet står inte på något sätt i proportion till någon uppkommen skada eller olägenhet eller någon som helst nytta som bolaget skulle kunna erhålla. Vitesbelop-

pet är dessutom helt oskäligt i förhållande till den omsättning som bolaget har haft under det senaste året.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen har med tillämpning av 15 § andra stycket 2 och 22 § tredje stycket ärendelagen funnit att det är onödigt att översända överklagandena till Länsstyrelsen eller att bereda Länsstyrelsen tillfälle att svara i målet.

Gemensam handläggning

Domstolen har beslutat handlägga de nu aktuella överklagandena i en rättegång.

Bolagets yrkande om tillståndsprovning av anläggningen kan inte prövas i ett mål som rör överklagande av vitesföreläggande

Om en vattenanläggning har tillkommit utan tillstånd enligt vattenlagen (1983:291) eller motsvarande äldre lagstiftning eller om tillståndsfrågan beträffande en sådan anläggning är oklar, får den som äger anläggningen eller avser att utnyttja den för vattenverksamhet, enligt 17 § lagen (1998:811) om införande av miljöbalken, begära provning av anläggningens laglighet hos mark- och miljödomstolen. Enligt 28 § samma lag kan en sådan begäran framställas endast genom anhängiggörande av ett ansökningsmål enligt 21 kap. 1 a § miljöbalken. Det har inte skett. Yrkandet att anläggningen i förevarande överklagningsmål ska tillståndsprövas i enlighet med 1880 års vattenrättsförordning ska därför avvisas.

Mål M 5316-12

Det finns inte laglig grund för föreläggandet att inkomma med redogörelse för samråd

Mark- och miljödomstolen konstaterar till en början att föreläggandets innebörd är otydlig. Enligt dess ordalydelse ska bolaget

” – – ha inkommit med redogörelse för samråd enligt 6 kap. 4 § miljöbalken – – ”.

Det får antas att Länsstyrelsen menat att redogörelsen skulle ges in till just Länsstyrelsen, även om detta inte framgår av beslutets ordalydelse.

I skälen för beslutet anför Länsstyrelsen, med hänvisning till uttalanden som Mark- och miljööverdomstolen gjort rörande länsstyrelsens möjligheter att förelägga en verksamhetsutövare att inom viss tid ansöka om tillstånd till bedrivande av vattenverksamhet (se överklagade beslutet, s. 3n),:

”Länsstyrelsen bör därför förelägga bolaget att inför ansökan om tillstånd genomföra samråd enligt 6 kap. 4 § miljöbalken och inlämna redogörelse över samrådet till Länsstyrelsen för beslut enligt 6 kap. 5 § miljöbalken.”

Tydligen har alltså Länsstyrelsens avsikt med föreläggandet varit att ålägga bolaget att genomföra samråd (enligt 6 kap. 4 § miljöbalken) och sedan sådant hållits ge in en *redogörelse* för samrådet till Länsstyrelsen. Beslutet omfattar enligt dess lydelse dock inte mer än själva redogörelsen.

Mark- och miljödomstolen gör i denna del följande bedömning.

Det är tydligt att Länsstyrelsens föreläggande har varit avsett att få bolaget att skyndsamt inleda åtgärder som behövs för att bolaget ska kunna ge in en tillståndsansökan rörande dess vattenverksamhet.

Oavsett hur man förstår regleringen i 6 kap. miljöbalken kan därur emellertid inte utläsas någon skyldighet för en verksamhetsutövare att ge in en *redogörelse* för samråd till länsstyrelsen. Av 6 kap. 4 § tredje stycket miljöbalken följer däremot att verksamhetsutövaren in spe, *före* sådant samråd som bestämmelsen i övrigt behandlar, ska lämna vissa *uppgifter* till bl.a. länsstyrelsen. Länsstyrelsen har, när det har skett, att i vissa fall *under* samrådet (dvs. *innan* samrådet har slutförts), enligt vad som sägs i 6 kap. 5 § samma lag, fatta beslut i frågan huruvida verksamheten medför *betydande miljöpåverkan*. Ett sådant beslut medför i sin tur den utökade samrådsskyldighet som följer av 6 kap. 4 § första stycket 2. c).

Mark- och miljödomstolen konstaterar att något beslut enligt 6 kap 5 § inte skulle fordras i förevarande fall, eftersom regeringen med stöd av 6 kap. 4 a § miljöbalken har föreskrivit att en vattenverksamhet med minikraftverk eller annat vattenkraftverk alltid ska antas medföra en betydande miljöpåverkan (se 3 § första stycket 3

F [1998:905] om miljökonsekvensbeskrivningar), vilket enligt 6 kap. 4 § första stycket 2. a) innebär att utökat samråd ska hållas utan särskilt beslut i denna fråga från Länsstyrelsen.

Det nu anförda illustrerar regleringens svår genomtränglighet, men innebär alltså att Länsstyrelsens föreläggande inte bara saknar laglig grund, utan även att det angivna syftet med föreläggandet ("för beslut enligt 6 kap. 5 §") saknar betydelse för omfattningen av bolagets samrådsskyldighet inför upprättande av en sådan miljökonsekvensbeskrivning som är en förutsättning för att en ansökan om tillstånd till vattenverksamhet ska kunna prövas av tillståndsmyndigheten; i detta fall mark- och miljödomstol.

Härtill må läggas att miljöbalken inte över huvud taget kräver en "redogörelse" över det samråd som nu är aktuellt. Den prövning som rör samrådet görs vid domstolens prövning av en ansökan om tillstånd till vattenverksamhet. Enligt 22 kap. 1 § första stycket 3 miljöbalken ska en sådan ansökan innehålla (en miljökonsekvensbeskrivning – – – och) *uppgift om* det samråd som skett enligt – såvitt nu är aktuellt – 6 kap. 4 § miljöbalken. Det föreskrivs således inte att uppgifter ska lämnas om vad som *framkommit* vid samrådet, även om det är vanligt att även en sådan redogörelse lämnas i samband med miljökonsekvensbeskrivningen.

Föreläggandet om skyldighet att inkomma med redogörelse för samråd ska till följd av det anförda upphävas.

Mål M 5319-12

Vattenverksamheten kräver tillstånd enligt miljöbalken

En laglighetsprövning enligt de ovan nämnda bestämmelserna avser inte mer än själva vattenanläggningen. Med vattenanläggning avses enligt 11 kap. 3 § miljöbalken en anläggning som har kommit till genom en vattenverksamhet, tillsammans med manöveranordningar som hör till anläggningen. *Utnyttjas* en sådan anläggning

för vattenverksamhet ska tillstånd för själva verksamheten dock prövas enligt miljöbalken (se prop. 1997/98:45 del 2 s 391 f. och NJA 2010 s. 246).

Framtida vattenverksamhet vid Lassåna kraftverk och Smeddammen ska alltså regleras enligt nu gällande rätt. Med vattenverksamhet avses enligt 11 kap. 2 § miljöbalken bl.a. åtgärder i vattenområden som syftar till att förändra vattnets djup eller läge. Det framgår av utredningen i målet att det vid Lassåna kraftverk och Smeddammen bedrivs vattenverksamhet i form av reglering av Smeddammen med vattenkraftproduktion i Lassåna kraftverk. Vattenverksamhet får, enligt 11 kap. 9 § miljöbalken, som huvudregel inte bedrivas utan tillstånd enligt samma lag.

Bolaget har inte visat att det har tillstånd

En verksamhetsutövare som bedriver en verksamhet som kräver tillstånd enligt miljöbalken, eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av miljöbalken, har att visa att giltigt tillstånd föreligger. Ett tillstånd enligt tidigare lagstiftning kan fortfarande vara gällande, men även i ett sådant fall är det verksamhetsutövaren som har att visa att så är fallet.

Bolaget har hänvisat till att det för Lassåna Smeddamm gäller de flöden som fastställts i dom AD 89/70. Miljödomstolen har dock i dom den 30 mars 2009, i mål nr M 1973-08 konstaterat att domen AD 89/70 inte omfattar bl.a. Smeddammen. Bolaget har vidare gjort gällande att privilegier har utfärdats vid flera tillfällen. En rätt enligt privilegiebrev kan dock inte jämföras med ett tillstånd enligt miljöbalken (se MÖD 2012:26, MÖD 2012:27, MÖD 2012:28). Bolaget har i målet alltså inte visat att något tillstånd enligt miljöbalken eller de tidigare gällande vattenlagarna (1918:523 och 1983:291) finns för vattenverksamheten vid Lassåna kraftverk och Smeddammen. Inte heller vad bolaget har anfört i övrigt, t.ex. avseende anmälan i industriregistret och 25 § i 1880 års vattenrättsförordning, innebär att verksamheten har erforderligt tillstånd.

Länsstyrelsen har haft grund för att förelägga bolaget att ansöka om tillstånd

En tillsynsmyndighet får enligt 26 kap. 9 § miljöbalken i det enskilda fallet besluta om de förelägganden och förbud som behövs för att miljöbalken samt föreskrifter,

domar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken ska följas. Eftersom vattenverksamheten bedrivs utan det tillstånd som krävs enligt miljöbalken har Länsstyrelsen haft fog för ett ingripande. Länsstyrelsen kan därvid förelägga bolaget att ansöka om tillstånd till bedrivande av en vattenverksamhet för fastställande av villkor för densamma (se MÖD 2012:26, MÖD 2012:27, MÖD 2012:28). Mark- och miljödomstolen anser att föreläggandet inte är mer ingripande än vad som behövs i det nu aktuella fallet.

Mark- och miljödomstolen konstaterar i sammanhanget att Länsstyrelsens föreläggande är så formulerat att tiden för bolagets rätta fullgörande börjar löpa först efter att Länsstyrelsen har fattat beslut enligt 6 kap. 5 § (andra stycket) under ett samråd. Ett sådant beslut ska emellertid – som domstolen konstaterat i det föregående – inte fattas rörande vattenverksamheten. Det nu sagda bör få till följd att föreläggandet saknar avsedd verkan mot bolaget, och knappast kan anses ha gått bolaget emot i reell mening. Detta är emellertid inte en så säker slutsats att den bör läggas till grund för avvisande av överklagandet, som i stället – vilket följer av det i övrigt anförda – bör avslås.

Hur man kan överklaga, se bilaga 3 (DV427)

Överklagande senast den 14 februari 2013.

Åke Söderlind

Ola Lindstrand

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Åke Söderlind, ordförande, och tekniska rådet Ola Lindstrand. Föredragande har varit beredningsjuristen Li Axrup.